

عنوان مقاله:

مقایسه روشهای تعیین تبخیر و تعرق پتانسیل Penman و FAO و Thornthwait در منطقه شمال خوزستان

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای بهره برداری از منابع آب حوضه های کارون و زاینده رود (فرصتها و چالشها) (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

حیدرعلی کشکولی - استاد دانشگاه شهید چمران اهواز-دانشکده علوم و مهندسی آب

سعید برومندنسب - دانشیار دانشگاه شهید چمران اهواز-دانشکده علوم و مهندسی آب

یاسر حسینی - دانشجوی دانشگاه شهید چمران اهواز-دانشکده علوم و مهندسی آب

خلاصه مقاله:

به منظور محاسبه نیاز آبی کشت در طی چند دهه اخیر روشهای از بسیار ساده مانند تشتک تا کامل مانند پن من ارائه شده است. سازمان خواروبار جهانی FAO آخرین بار در سال 1977 در نشریه 24 آن سازمان استفاده از پنج روش تشتک (PAN EVAPORATIONY)، پن من و پن من اصلاح شده (PENMAN) و تشعشع (RADIATION) و بلانی- کریدل (BALANY-CRRI DDLE) را توصیه نمود که هر کدام با اتکا به برخی پارامترهای اقلیمی نیاز آبی پتانسیل (ETO) را محاسبه می‌نمایند. با توجه به تعداد روشهایی که جهت محاسبه نیاز آبی گیاهان قابل استفاده است تحقیقات زیادی جهت مشخص نمودن بهترین روش صورت گرفته است که به طور مثال مطالعات کمیسیون جامعه اروپا در کنوانسیون مؤسسات تحقیقاتی در این زمینه به نتایج زیر منجر شده است. 1- روش پیشنهادی پنمن اصلاح شده FAO مقدار تبخیر و تعرق را بیش از مقدار واقعی بدست می‌دهد. 2- عملکرد روشهای مبتنی بر دمای هوا پلانی کریدل نیز جز آن بشمار می‌رود بستگی به واسنجی‌های مطی داشته و بعضاً نتایج حاصله از آن رضایت بخش است. 3- روش پنمن- مافتیث از نظر تطابق با داده های لایسیت در رده اول قرار دارد. در این تحقیق، تبخیر و تعرق پتانسیل در منطقه‌ای از شمال شرق استان خوزستان بنام ملاتانی به روشهای بلانی که یدل اصلاح شده FAO، پن من مانتیث، تورنت رایث محاسبه گردیده و با هم مقایسه شده است و قابلیت اتکا به این روش تجزیه و تحلیل گردیده، و تحولی که این روش می‌تواند در پروژه‌های تأمین آب کشاورزی ایجاد نماید بررسی و بحث گردیده است.

کلمات کلیدی:

تبخیر و تعرق پتانسیل، پنمن، تورنت وایت، فائو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/7689>

